

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 697/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца: АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Добријевић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе Чукарица из Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1837/23 од 23.10.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1837/23 од 23.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1837/23 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 88/19 од 20.01.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па је утврђено да су тужиоци претрпели злостављање на раду од стране тужене које се огледа у повреди достојанства, угледа, личног и професионалног интегритета. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд обавезе тужену као послодавца да изда забрану даљег предузимања аката нарушавања здравља, повреде достојанства, угледа, личног и професионалног интегритета и нарушавања психичког здравља тужилаца. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати тужиоцима износе од по 70.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.01.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да им тужена накнади нематеријалну штету у преосталом делу и то на име душевних болова због повреде части и угледа преко досуђених износа од по 70.000,00 динара до тражених износа од по 100.000,00 динара, а за износ од по 30.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од по 100.000,00 динара све са законском затезном каматом почев од 30.08.2022.

године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђене износе накнаде нематеријалне штете из става трећег изреке првостепене пресуде за период почев од 30.08.2022. године до 19.01.2023. године. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 444.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1837/23 од 23.10.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке и жалба тужилаца у том делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, па су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужилаца да се утврди да су претрпели злостављање на раду од стране тужене које се огледа у повреди достојанства, угледа, личног и професионалног интегритета и да се обавезе тужена да исплати тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа износ од по 70.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.01.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, па је одбијен као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова првостепеног поступка у износу од 444.300,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 159.400,00 динара. Ставом петим изреке обавезани су тужиоци да туженој солидарно плате трошкове поступка по жалби у износу од 22.500,00 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20) у конкретном случају нису испуњени. Предмет тражене правне заштите је утврђење да су тужиоци претрпели злостављање на раду од стране тужене и накнада нематеријалне штете, а правноснажном пресудом је утврђено да тужбени захтеви нису основани. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге побијане одлуке, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене одредбе члана 6. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, бр. 36/10), којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања. Тужиоци нису уз ревизију доставили пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Осим тога, битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује, није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, применом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду овај спор спада у парнице из радних спорова, док је ставом 5. истог члана прописано да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете због злостављања на раду, тужиоци су поднели 29.07.2016. године. Побијана вредност предмета спора за сваког од тужилаца (који нису јединствени супарничари) је 70.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања за сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 29. став 5. Закона о спречавању злостављања на раду. Правно дејство ове посебне одредбе (члан 441. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер специјално правило искључује примену општих правила (члан 436. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**